

kelig, at man ikke i 1998 var med til at lukke sagen over for ministrene, over for regeringen? Altså nu taler man om sager over for embedsmænd, og man taler om sager over for Den Danske Bank, men er man ikke enig i, at man var med til at lukke sagen over for regeringen, og at det var det, øvelsen bl.a. gik ud på, fordi der var nogle, der havde truet Enhedslisten med, at de måske ellers var parate til at gøre det til et kabinetsspørgsmål? Er det ikke i virkeligheden det, det handler om?

Derfor var Enhedslisten med til at forsøge at få fokus væk fra det, det burde handle om, og som det handlede om indtil 1998, nemlig det politiske ansvar, og over til et spørgsmål ene og alene om Den Danske Banks rolle.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hvis vi havde fulgt hr. Uffe Ellemann-Jensens mest hede ønske i foråret 1998, så havde vi bare væltet regeringen. Det kunne vi godt have gjort, men så var sagen også lukket. For der er jo ingen tvivl om, at hr. Uffe Ellemann-Jensen som statsminister aldrig kunne drømme om at få den her sag undersøgt til bunds, fordi han personligt havde et meget større ansvar end nogen af de eksisterende regeringsmedlemmer. Så hvis vi ville have haft sagen lukket, skulle vi bare have væltet regeringen i 1998.

Nej, det, vi gjorde med den vedtagelse, var dels at få åbnet op for videre undersøgelser af tjenestemændenes ansvar og dels at få åbnet op for en retssag, der kunne belyse bankens og regeringens ansvar. Og dér skal man jo huske, at vi her i Folketinget godt kan lave en politisk undersøgelse af regeringens ansvar, men vi har ingen redskaber til at undersøge en privat virksomheds ansvar for, hvad den har gjort. Det kan kun domstolen, og derfor er det så afgørende, at den her retssag kan få lov at fortsætte, fordi kun dér kan vi få en ordentlig undersøgelse både af virksomhedens ansvar og af skiftende regeringers politiske ansvar.

Men det vil Dansk Folkeparti ikke være med til. Det beklager jeg meget.

Peter Duetoft (CD):

Jeg skal blot kort meddele, at CD stemmer imod det her forslag, og så, når vi kommer til Finansudvalget og aktstykket, stemmer vi for.

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal sige på vegne af Det Radikale Venstre, at vi også afviser beslutningsforslaget, med den begrundelse, at Kammeradvokaten har anbefalet det indgåede forlig med Den Danske Bank ud fra en samlet vurdering.

Børge Klit Johansen (KRF):

Ja, der er nogle ting, der kan gå hurtigt på nogle tidspunkter.

Jeg vil sige med hensyn til Færøsagen, at den altså efterhånden har været i meget, meget lang tid, og at der er mange aspekter i den sag, og det er ikke bare forretningsmæssigt. Jeg synes, at der har været nogle undertoner af problemer både på Færøerne og i Danmark med hensyn til at begå sig i tværkulturelle relationer.

Når det drejer sig om det aktuelle forslag, må man spørge: Hvem står som taber i den her situation? Er det Danmarks befolkning, er det Danmarks regering, er det Folketinget? Én ting er sikker for mig. Det er, at det ikke er Den Danske Bank, og at det heller ikke er Færøernes befolkning. Så har vi måske den stærkeste og den svageste part ude af billedet.

Den store taber er måske i virkeligheden sandheden, og man må sige, at det forlig, der er indgået, vil skabe rum for en fortsat mytedannelse om, hvad der rent faktisk er sket, og det kan være uheldigt. Det kan også være, at der er forlag, der i fremtiden vil spinde guld på det.

Samtidig må man sige, at fællesskabet, statsfællesskabet, rigsfællesskabet, vores forhold, som i øvrigt nogle gange er lidt belastet, når det gælder Færøerne, måske i virkeligheden har bedst af, at man siger, at der har været meget snavs og der har været megen mistænksomhed omkring alle de her ting, men nu kan man altså ikke grave i det mere. Vi må sige, at der er lidt et tab, og har det så været en klodset regering, der har smidt en milliard eller mere ud på den her sag, så er det dybt beklageligt, især for os, der skal betale, men perspektivet på nuværende tidspunkt må for os at se være at se fremad og få styrket et tillidsfuldt forhold mellem Danmark og Færøerne.

Jeg tror ikke på, at det vil gavne nogen at grave videre i det her. Man havde efter Grønborgrapporten chancen for at få gjort det til et spørgsmål om politisk ansvar, men der er jo mange parter i det: Der er Finanstilsynet, der er Den Danske Bank, der er regeringen, der er Færøernes hjemmestyre. Hvad er der af mulig-